

[Første næstformand]

de forbedringer, som er foretaget, kan afskrives med 10 pct. årligt, som der er almindelig praksis for.

Der tages dermed ikke højde for den forskellige situation, andelshavere kan sidde i. Der er i det oprindelige lovforslag forskel på den andelshaver, der har været med til at oprette foreningen og boet i lejligheden i 5-10 år, og så andelshavere, som inden for de sidste år har købt en andelslejlighed til værdien i fri handel. I det sidste tilfælde vil man komme ud for, at andelshavere, som har optaget lån til deres andel, må gå fra deres lejlighed med en gæld, som fortsat skal forrentes og afdrages. Det er derfor rimeligt, at der fastsættes en tidsgrænse for, hvornår beslutninger om kondemnering og brandsikring kan foretages, da det både vil influere på prisniveauet i andelsboligforeninger og give mulighed for nedskrivninger af forbedringer og afdrag på lån til indskud.

I den akutte situation, indtil overgangsbestemmelserne i lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber udløber i 1986, som vil medføre en vis udligning af forskellene blandt andelshavere, må det være Københavns kommune som ansvarlig for den ureviderede tidsfølgeplan, der må holde igen med saneringsaktiviteten i andelsboligforeninger eller betale kommunens andel af de store erstatninger.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Det forhold, der peges på i ændringsforslaget, vil muligt kunne løses ved det ændringsforslag, der er stillet, men vi mener, det vil kræve et længere udvalgsarbejde, og da formålet med lovgivningen jo er at løse nogle aktuelle problemer for andelshavere, der er kommet i en særlig situation, kan vi ikke stemme for det stillede ændringsforslag.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg beklager, at ændringsforslaget er kommet så sent. Vi havde i første omgang håbet på, at boligministeren ville have stillet et ændringsforslag, for vi ved, at boligministeren og socialdemokratiet også mente, der var problemer i lovforslaget, da det var til be-

handling i boligudvalget. Ikke at man ikke ønskede at give erstatning til andelshavere, der er kommet i klemme – det ønsker vi også at give – men der rejser sig en lang række andre problemer med den udformning, lovforslaget har, som vi ikke mener er blevet løst.

Det første problem er – og det er især aktuelt for København – at det, der hedder tids- og trangfølgeplanen, faktisk ikke bliver brugt, og at den ikke er blevet revideret, siden den blev lavet første gang i 1971, vistnok med ikrafttrædelse fra 1972. Det har betydet, at folk i saneringsområder eller områder, der kan komme ind under sanering, faktisk ikke ved, hvornår der vil blive saneret.

For andelsbolighavere betyder det i en lang række tilfælde, at de har investeret i udbedring og forbedring af deres bolig, og at prisen på den måde er kommet meget højt op. Så sker der det, at der kommer en saneringsplan, og som skik er i kommunen, kondemnerer man ejendommen for at nedbringe erstatningssummen. Her er vi ved det andet problem, og det er, at kondemneringer efter vores mening oprindeligt har skullet bruges til at nedlægge ejendomme, der var sundhedsfarlige. Det bliver de også i nogle tilfælde brugt til, men de bliver altså også brugt til at presse erstatningen ned med. I mange tilfælde har vi ikke så meget imod det, men der sker altså også det, at der er nogle andelsbolighavere, der kommer i klemme ved det, fordi de sidder med gældsforpligtelser, som ikke er rimelige.

Det tredje problem er, at lovforslaget, sådan som det foreligger efter at have været til førstebehandling, ikke rummer nogen begrænsninger eller nogen tidsgrænse for, hvornår man skal modregne i erstatningssummen forskellige beslutninger i medfør af lov om boligtilsyn og brandsikring. Det betyder, at erstatningen i nogle tilfælde kommer højere op, end vi mener er rimeligt, nemlig i de tilfælde, hvor man har en brandsikringsbeslutning, men hvor den ikke er udført. Der er det sådan, at taksationsmyndighederne normalt vil være mere skrappe end den prisfastsættelse, man kom frem til i handel og vandel. Og vi mener ikke, det er rimeligt, at man erstatter for et påbud, som ikke er blevet gennemført.

Det, vi har forsøgt at gøre med dette ændringsforslag – og der kan måske godt rettes